

درک قانون «لنترمن پتریس شورت» (LPS, Lanterman-Petris-Short)

نشریه شماره 5608.16-Farsi

فصل 1: بازداشت‌های درمانی غیر داوطلبانه

قوانین کالیفرنیا به افسران پلیس و برخی از متخصصان بهداشت روانی این اجازه را می‌دهد که اگر به این نتیجه برسند که به دلیل بیماری روانی، ممکن است به خودتان یا دیگران آسیب برسانید، شما را بازداشت کنند. این نوع بازداشت را اغلب «بازداشت 5150» می‌نامند، و نام آن برگرفته از مقرراتی است که بازداشت با استناد با آن انجام می‌گیرد. قسمت 5150 از قانون رفاه و مؤسسات (WIC, Welfare & Institution Code) بر اساس این قانون، اگر واجد برخی معیارها باشید، ممکن است به مدت حداکثر 72 ساعت بازداشت شوید. این نوع بازداشت یک بازداشت جنایی نیست. طی مدت بازداشت، متخصصان بهداشت روانی شما را معاینه و تعیین خواهند کرد که اگر آزاد شوید، آیا می‌توانید در امنیت زندگی کنید، آیا خدمات داوطلبانه لازم خواهد بود، یا آیا به درمان‌های بیشتری نیاز خواهید داشت. WIC قسمت‌های 5151-5152. اگر متخصصی به این نتیجه برسد که شما به درمان‌های بیشتری نیاز دارید، و اگر بر این باور باشد که شما قادر یا مایل به پذیرش درمان‌های داوطلبانه نیستید، ممکن است دوره بازداشت شما را به مدت حداکثر 14 روز دیگر تمدید کند. WIC قسمت 5250.

معیارهای بازداشت

افسر پلیس یا متخصص بهداشت روانی نمی‌تواند شما را صرفاً به دلیل ابتلا به بیماری روانی بازداشت کند. فقط در صورتی می‌توانند شما را بازداشت کنند که افسر پلیس یا متخصص بهداشت روانی به این نتیجه برسد که بیماری روانی شما به نوعی آسیب منجر خواهد شد. WIC قسمت 5150/05. افسر پلیس یا متخصص بهداشت روانی ممکن است تاریخچه بهداشت روانی شما را بررسی کند، اما نمی‌تواند شما را صرفاً بر اساس تاریخچه بهداشت روانی‌تان بازداشت نماید. برای آنکه مشمول بازداشت روانی شوید، باید به واسطه یک اختلال روانی، واجد حداقل یکی از معیارهای زیر باشید:

خطر آسیب زدن به خود

اغلب اوقات، شخصی که بیم آن می‌رود به خودش آسیب برساند به آسیب زدن به خود یا خودکشی تهدید یا اقدام کرده است.

خطر آسیب زدن به دیگران

تهدیدها یا اقدامات عملی برای آسیب رساندن به دیگران مهم‌ترین مؤلفه برای داشتن چنین معیاری است.

ناتوانی شدید

«ناتوانی شدید» بدین معنا است که شخص به دلیل اختلال بهداشت روانی، دیگر قادر به تأمین خوراک، پوشاک یا مسکن خود نیست. WIC قسمت 5008(h). یک شخص را در صورتی می‌توان دچار ناتوانی شدید دانست که، به عنوان مثال، غذای کافی برای زنده ماندن نخورد، یا قادر به نگهداری از محل سکونت خود نباشد.

اطلاعات بیشتر درباره ناتوانی شدید

شخصی که قادر به مراقبت از خود نیست، اما می‌تواند با کمک یک شخص ثالث آماده و مایل به کمک به او، به نحوی ایمن زندگی کند ممکن است به عنوان شخص «دچار ناتوانی شدید» تلقی نگردد. قسمت 3(5350). همچنین، رجوع کنید به *Conservatorship of Early, 35 Cal.* (1983) 3d 244, 253, 673 P.2d 209 (استنادها حذف شده است) «...صدور حکم سرپرستی فقط باید در شرایط واقعاً ضروری صورت گیرد. برای نیل به این هدف، لازم است شواهد موجود بودن کمک از ناحیه یک شخص ثالث مورد بررسی قرار بگیرد؛» و *O'Connor v. Ed-Donaldson, 422 U.S. 563, 575, 95 S. Ct. 2486, 2493* (1975) 2d 396...گرچه مراجع ذیصلاح ایالتی می‌توانند یک شخص را به منظور محافظت از وی در برابر آسیب‌های احتمالی بازداشت کنند، حبس خیلی به ندرت برای ارتقاء استانداردهای زندگی افرادی ضروری است که می‌توانند آزادانه به صورت مستقل یا با کمک اعضای خانواده یا دوستانشان در امنیت کامل زندگی کنند.»

بی‌خانمانی، به خودی خود، به احتمال زیاد واجد معیارهای «ناتوانی شدید» نیست. به هر حال، شخصی که در نتیجه مستقیم یک بیماری روانی نمی‌تواند یا سعی نمی‌کند خوراک یا مسکن لازم را بیابد به احتمال زیاد دچار ناتوانی شدید تلقی خواهد شد. رجوع کنید به *Conservatorship of Chambers, 71 Cal. App. 3d 277, 284, 139 Cal. Rptr. 357* (Ct. App. 1977) «...اصطلاح [دچار ناتوانی شدید] به اندازه کافی دقیق است که بتواند سبک‌های زندگی غیر عادی یا نامتعارف را مستثنی سازد. این اصطلاح متضمن نوعی ناتوانی یا امتناع از ناحیه شخص تحت سرپرستی برای مراقبت از نیازهای اولیه شخصی خود نظیر خوراک، پوشاک، و مسکن است.»

همچنین، گرچه می‌توان اقدامات گذشته را مد نظر قرار داد، یک شخص را نمی‌توان دچار ناتوانی شدید تلقی کرد مگر آنکه وی به دلیل عدم توانایی برای مراقبت از خود منشأ خطرات یا آسیب‌هایی برای خود یا دیگران باشد. رجوع کنید به *Conservatorship of Benevuto, 180 Cal.App.3d 1030* (1986). همچنین، احتمال آسیب‌های آتی هم ممکن است برای احراز معیارهای ناتوانی شدید کافی نباشد. همان منبع در *1034 n.2* («اگر حکم سرپرستی LPS به دلیل احتمال مورد تصور عود وضعیت خطرناک مجدداً صادر گردد، بسیاری از افراد تحت سرپرستی که وضعیت خطرناک آنها عود نمی‌کند به واسطه بدبینی مبتنی بر احتمال، از آزادی خود محروم می‌گردند. به دلیل رویه‌های قانونی موجود برای صدور حکم سرپرستی LPS در صورت لزوم، این هزینه گزاف به هیچ وجه موجه و مجاز نیست.»)

توجه: قانونی مشابه به پلیس (یا سایر مراجع ذیصلاح) اجازه می‌دهد که اگر بر این باور باشند که شما به دلیل اعتیاد مزمن به الکل واجد معیارهای فوق هستید، شما را بازداشت کنند. WIC قسمت 5170.

بازداشت‌های «5150» 72 ساعته

در بدو بازداشت، باید شما را به یک بیمارستان روانی یا سایر مراکز بهداشت روانی ببرند تا در آنجا متخصصان بهداشت روانی شما را مورد ارزیابی قرار دهند. طی مدتی که در بیمارستان هستید، کارکنان تعیین خواهند کرد که آیا برای یک بازداشت درمانی طولانی‌تر درخواست دهند، یا اینکه می‌توانند شما را آزاد کنند بدون آنکه خطری برای امنیت خود یا دیگران داشته باشید.

لازم نیست بیمارستان شما را 72 ساعت کامل نگه دارد. WIC قسمت 5152. اگر متخصصان بهداشت روانی بیمارستان به این نتیجه برسند که نیاز به معاینه یا درمان بیشتری ندارید، باید زودتر شما را آزاد کنند.

تا پایان دوره 72 ساعته، یکی از اقدامات زیر اتخاذ خواهد شد:

- شما آزاد می‌شوید، یا؛
- به عنوان یک بیمار داوطلبانه ثبت‌نام می‌کنید، یا؛
- طی یک دوره 14 روزه به صورت غیر داوطلبانه بازداشت خواهید شد (که اصطلاحاً «تأیید بازداشت برای درمان فشرده» (certification for intensive treatment) نامیده می‌شود)، یا؛
- شما را برای صدور حکم سرپرستی ارجاع خواهند داد. رجوع کنید به «فصل 2: احکام سرپرستی LPS».

حقوق شما طی بازداشت 72 ساعته

بازداشت درمانی غیر داوطلبانه یک بازداشت جنایی نیست. طی مدت بازداشت از یک سری حقوق برخوردار خواهید بود.

- **اموال:** شخصی که شما را بازداشت می‌کند باید اقدامات احتیاطی لازم و منطقی را برای تضمین امنیت اموال شما اتخاذ کند. همچنین، باید به شما اجازه دهد که برخی از وسایل شخصی خود را جمع کنید و با خود بیاورید. WIC قسمت 5210.
- **تماس تلفنی:** شخصی که شما را بازداشت می‌کند باید به شما اطلاع دهد که می‌توانید با یک نفر تماس تلفنی بگیرید و به او بگویید که شما را کجا می‌برند. WIC قسمت 5150(g)(1).
- **اعلان و ارزیابی:** باید یک نسخه کتبی از شکایتی که در آن علت بازداشت و ارزیابی شما شرح داده شده است را به شما بدهند. WIC قسمت 5208. این شکایت باید حاوی این جزئیات باشد: نام و نشانی شاکی شما؛ نام شما و سایر اطلاعات هویتی مثل نشانی، جنسیت، و شغل؛ حقایقی که به عنوان اساس شکایت به آنها استناد شده است؛ نام کلیه اشخاصی که مسئول مراقبت از شما تلقی می‌شوند؛ و سایر اطلاعاتی که ممکن است دادگاه به آنها نیاز داشته باشد. WIC قسمت 5204. طی مدتی که بازداشت هستید، بیمارستان باید شما را مورد ارزیابی قرار دهد. شخصی که مسئول ارزیابی شما است وضعیت پزشکی، روانی، تحصیلی، اجتماعی، مالی و حقوقی شما را بررسی خواهد کرد. WIC قسمت‌های 5008.
- **داروهای ضد روان‌پریشی:** شما این حق را دارید که داروهای ضد روان‌پریشی را بپذیرید یا از پذیرش آنها امتناع کنید. فقط زمانی می‌توانید این گونه داروها را بپذیرید که پزشک معالج شما اطلاعات کتبی و شفاهی لازم را درباره تأثیرات مفید و اثرات جانبی آنها داده باشد و شما رضایت آگاهانه خود را برای پذیرش داروها داده باشید. به هر حال، ممکن است تحت شرایط اضطراری خاص داروها را علی‌رغم میل شما به شما بدهند. همچنین، اگر بعد از یک دادرسی، قاضی به این نتیجه برسد که از توانایی لازم برای تصمیم‌گیری درباره پذیرش یا رد داروها برخوردار نیستید، ممکن است داروها علی‌رغم میل شما به شما داده شود. WIC قسمت 5332.

دادرسی مربوط به بازنگری تأیید و بازداشت 14 روزه «5250»

اگر مرکز درمانی بخواهد شما را برای مدتی بیش از 72 ساعت بازداشت کند، این حق را دارید که از یک «دادرسی مربوط به بازنگری تأیید» برخوردار شوید. در این زمان، باید یک اعلان کتبی مبنی بر بازداشت شما به شما داده شود. این اعلان باید حاوی دلایلی مشخص برای بازداشت شما باشد. WIC قسمت 5251. همچنین، این حق را دارید که از یک مدافع حقوق بیماران کمک بگیرید. مدافع حقوق بیماران شخصی است که به شما کمک خواهد کرد تا حقوقتان را درک کنید و از منافع و مصالح شما دفاع خواهد نمود. WIC قسمت 5325(h). دادرسی مذکور باید ظرف چهار روز از تاریخ تأیید بازداشت 14 روزه شما انجام بگیرد، مگر آنکه شما یا مدافع حقوق بیماران شما درخواست کنید که دادرسی به تاریخی بعد از آن موکول گردد. WIC قسمت‌های 5250، 5254. لازم نیست شما برای این دادرسی درخواست دهید چون به صورت خودکار برای شما هماهنگ خواهد شد.

در جریان دادرسی، یک شخص بی‌طرف بررسی خواهد کرد که آیا شواهد کافی (که به اصطلاح «علت محتمل» (probable cause) نامیده می‌شود) برای ادامه بازداشت غیر داوطلبانه شما وجود دارد. این دادرسی به نفع شما است، و بیمارستان مسئولیت توجیه بازداشت شما را بر عهده دارد. شما ملزم نیستید که ثابت کنید چرا نباید بازداشت می‌شدید، بلکه به شما اجازه داده می‌شود شواهدی را ارائه دهید که نشان می‌دهند چرا بیمارستان نباید شما را برای مدتی طولانی‌تر بازداشت کند. اگر شخصی که دادرسی را انجام می‌دهد تعیین کند که شواهد کافی برای بازداشت شما وجود ندارد، بیمارستان موظف است شما را آزاد کند. WIC قسمت 5256.

حقوق شما طی دادرسی مربوط به بازنگری تأیید

شما طی یک «دادرسی مربوط به بازنگری تأیید» (Certification Review Hearing)¹، از یک سری حقوق برخوردار هستید. این حقوق عبارتند از:

- حق دریافت کمک از یک وکیل حقوقی یا مدافع دیگر؛
- حق ارائه شواهد به نفع خود؛
- حق سؤال کردن از افرادی که شواهدی را در حمایت از تأیید بازداشت شما ارائه می‌دهند،
- حق دادن درخواست‌های منطقی مبنی بر حضور کارکنان مرکز درمانی در جلسه دادرسی؛
- اگر ظرف 24 ساعت قبل از زمان دادرسی به شما داروهایی داده می‌شود، مصرف داروها توسط شما و نیز تأثیرات احتمالی آن بر شما به متصدی دادرسی یا قاضی اطلاع داده خواهد شد.

دادرسی شما به احتمال زیاد غیر رسمی‌تر از اکثر دادرسی‌های دیگر خواهد بود. به این دلیل که طرفین بتوانند صراحتاً دلایل موافقت یا مخالفت خود را با تأیید بازداشت مطرح کنند. کارکنان مرکز درمانی باید اعضای خانواده و سایر افراد مورد نظر شما را از زمان و مکان دادرسی مطلع سازند. همچنین، کارکنان مذکور باید به شما اطلاع دهند که این حق را دارید که این اطلاعات در اختیار آن دسته از اعضای خانواده یا سایر افرادی که مایل نیستید در جلسه دادرسی حضور یابند قرار نگیرد.

اگر مایل به دریافت درمان‌های تجویز شده نیستید، باید این موضوع را صراحتاً بیان کنید. گرچه در برخی موارد شخص ممکن است به دلیل یک اختلال روانی از پذیرش داروها امتناع ورزد، بیان مخالفت خود با درمان به خودی خود شواهدی دال بر اختلال روانی یا الزام شما به پذیرش درمان تلقی نمی‌شود. به عبارت دیگر، عدم تمایل شما برای دریافت درمان، در نبود سایر شواهد، برای اثبات نیاز شما به درمان کافی نیست.

حق «درخواست برای قرار احضار زندانی به دادگاه»

«درخواست برای قرار احضار زندانی به دادگاه» این امکان را برای شما فراهم می‌سازد که با ادعای اینکه بازداشت شما غیر قانونی بوده، به بازداشت خود اعتراض کنید. این نوع دادرسی به خودی خود صورت نمی‌گیرد. باید درخواست خود را به اطلاع یکی از کارکنان درمانی بیمارستان یا مدافع حقوق بیماران برسانید. اگر برای این نوع دادرسی درخواست دهید، این حق را خواهید داشت که یک مشاور حقوقی تسخیری یا مستقل به نمایندگی از شما در دادگاه صحبت کند. اما به خاطر داشته باشید که «درخواست برای قرار احضار زندانی به دادگاه» ممکن است به تأخیر یا سایر پیامدها منجر گردد. قبل از درخواست برای این نوع دادرسی، حتماً درباره پیامدهای احتمالی آن با یک وکیل حقوقی یا مدافع حقوق بیماران مشورت کنید. WIC قسمت‌ها 5254.1، 5276-5275.

پیامدهای بازداشت 14 روزه

چندین پیامد احتمالی در پایان دوره بازداشت 14 روزه وجود دارد:

¹ اگر مایل به مشاهده قوانینی هستید که این حقوق را تعیین کرده‌اند، می‌توان آنها را ذیل WIC § 5256.4 یافت. «بازگشت به سند اصلی»

- ممکن است قبل از انقضای دوره 14 روزه آزاد شوید. ممکن است توسط کارکنان بیمارستان، یا بعد از یک دادرسی مربوط به بازنگری تأیید، یا بعد از یک دادرسی مربوط به «درخواست برای قرار احضار زندانی به دادگاه» (که طی آن از قاضی می‌خواهید قانونی بودن بازداشت شما را بررسی کند) آزاد شوید. به عنوان مثال، اگر حقوق شما طی روند منتهی به بازداشت نقض شده باشد، ممکن است قاضی حکم آزادی شما را صادر کند، یا؛
- به عنوان یک بیمار داوطلبانه ثبت‌نام می‌کنید، یا؛
- اگر پزشک معالج شما تعیین کند که به درمان‌های بیشتری نیاز دارید، ممکن است دوره بازداشت شما تمدید گردد.

چنانچه پزشک معالج شما تعیین کند که باید مدت طولانی‌تری تحت بازداشت درمانی قرار بگیرید، طول مدت بازداشت به علت بازداشت شما بستگی دارد. بر اساس هر نوع بازداشت، شما از حقوق رسیدگی خاصی برخوردار خواهید بود.

اگر همچنان تصور شود که ممکن است به خودتان آسیب برسانید، ممکن است بازداشت شما برای یک دوره 14 روزه دیگر مجدداً تأیید شود. WIC قسمت 5260.

اگر همچنان تصور شود که ممکن است به دیگران آسیب برسانید، ممکن است دادگاه یک حکم بازداشت 180 روزه بعد از تأیید را برای شما صادر کند. این نوع بازداشت قابل تمدید است. WIC قسمت 5301.

اگر همچنان تصور شود که دچار ناتوانی شدید هستید، چندین پیامد احتمالی وجود دارد:

- ممکن است یک حکم بازداشت 30 روزه دیگر به منظور درمان فشرده شما صادر شود، البته اگر در کانتی شما از چنین احکامی استفاده گردد. WIC قسمت 5270 و بعد از آن یا؛
- ممکن است تحت «سرپرستی موقت» (Temporary Conservatorship) و بعد از آن تحت سرپرستی به مدت یک سال کامل قرار بگیرید، که قابل تمدید است. WIC قسمت‌های 5352.1، 5361. در این صورت، ممکن است به یک سرپرست اختیارات لازم جهت اتخاذ برخی تصمیمات برای شما داده شود، از جمله تعیین محل سکونت و نحوه هزینه کردن پول‌های شما. WIC قسمت‌های 5350، 5352. یا؛
- در برخی شرایط، بعد از یک بازداشت 30 روزه، ممکن است اوراق مربوط به سرپرستی تکمیل گردد. در این صورت، «سرپرستی موقت» همزمان با بازداشت 30 روزه ادامه می‌یابد. لازم به ذکر است که همه کانتی‌ها احکام بازداشت 30 روزه را اجرا نمی‌کنند. برای آگاهی از اجرا یا عدم اجرای این گونه احکام در کانتی خود، با مدافع حقوق بیماران مشورت کنید. WIC قسمت 5256. همچنین باید «فصل 2: احکام سرپرستی (LPS Conservatorships)» را مطالعه کنید.

رهنمودهایی برای اجتناب از بازداشت‌های طولانی‌تر

بازداشت به دلیل درمان می‌تواند تجربه‌ای سخت باشد. گرچه شما روی پیامدهای آن کنترل کامل ندارید، اقدامات زیر می‌تواند به اثبات اینکه به درمان‌های اضافی نیاز ندارید کمک کند:

اگر علت بازداشت شما ترس از آسیب زدن به خودتان باشد:

سعی کنید کاری را انجام ندهید که موجب آسیب زدن به خودتان گردد، و از تهدید به آسیب زدن به خود پرهیز کنید. شخصی که مسئول ارزیابی شما است، معمولاً بررسی خواهد کرد که آیا از رفتارهای آسیب‌زای احتمالی خود دست کشیده‌اید، و اگر آزاد شوید، مجدداً سعی نخواهید کرد که به خودتان آسیب برسانید. همچنین، اگر پزشکی دارید که می‌توانید بعد از آزادی به وی مراجعه کنید، یا داروهایی برای درمان نشانه‌های بیماری منجر به هر گونه رفتار آسیب‌زا موجود است، بهتر است به کارکنان بیمارستان اطلاع دهید.

اگر علت بازداشت شما ترس از آسیب زدن به دیگران باشد:

بازداشت می‌تواند ناراحت کننده و استرس‌زا باشد، اما سعی کنید با دیگر بیماران یا کارکنان بداخلاقی نکنید و رفتاری خصمانه نسبت به آنها نداشته باشید. از جر و بحث با دیگران خودداری نمایید، و اجازه ندهید دیگران شما را عصبانی کنند. از هل دادن، گرفتن، یا زدن دیگران خودداری نمایید. از تماس با دیگران خودداری کنید به جز در مواردی که کارکنان از شما بخواهند.

اگر علت بازداشت شما ناتوانی شدید باشد:

شخصی که مسئول ارزیابی شما است بررسی خواهد کرد که آیا قادر به رفع نیازهای شخصی خود هستید. طی مدتی که در بیمارستان هستید، از این دوران برای مراقبت از خود استفاده کنید. غذاهایی که در اختیار شما قرار می‌گیرد را بخورید. سعی کنید مقداری بخوابید. اگر بدون لباس به بیمارستان آورده شده‌اید یا لباس‌های شما را گرفته‌اند، لباس‌هایی که بیمارستان در اختیار شما قرار می‌دهد را بپوشید. از حمام برای نظافت خود استفاده و نیازهای بهداشتی اولیه خود را رفع کنید.

اگر به خوراک، پوشاک، و مسکن خود دسترسی دارید، به کارکنان اطلاع دهید. اگر این امکانات برای شما فراهم نیست، می‌توانید به کارکنان بگویید که حداقل می‌دانید که چگونه باید خوراک، پوشاک و مسکن خود را تأمین کنید یا می‌دانید چگونه باید برای تأمین آنها از دیگران کمک بگیرید. لازم نیست ثابت کنید که می‌توانید همه این کارها را به تنهایی انجام دهید. اگر کسی هست که می‌تواند در رفع این نیازهای اولیه به شما کمک کند، از آنها بخواهید، حتی‌الامکان به صورت کتبی، نسبت خود با شما و نیز نحوه کمک به شما را برای دادگاه یا مرکز درمانی شرح دهند.

رهنمودهای عمومی مفید

اگر شخصی را می‌شناسید که می‌تواند در خصوص درمان یا رفع نیازهای اولیه به شما کمک کند، یا می‌تواند توضیح دهد که چرا لازم نیست در بیمارستان بستری شوید، شاید بهتر باشد با آنها تماس بگیرید. این شخص می‌تواند یکی از دوستان، اعضای خانواده، پزشک معالج یا هر فرد دیگری باشد که قادر به کمک به شما است. اگر شخصی را دارید که به شما کمک می‌کرده، یا آماده و مایل به کمک به شما است، باید مراتب را طی نامه‌ای به دادگاه اعلام کند. دادگاه توانایی یک شخص برای کمک به شما را مورد بررسی قرار نخواهد داد، مگر آنکه وی مراتب را کتباً به دادگاه اعلام نماید. قسمت (2)(d) 5250. به هر حال، دادگاه ممکن است مایل به گفتگوی تلفنی با چنین شخصی باشد. این اطلاعات برای مدافع حقوق بیماران یا وکیل حقوقی شما نیز مهم است. اگر قرار است یک جلسه دادرسی در خصوص بازداشت شما به مدت بیش از 72 ساعت برگزار شود، این شخص یا اطلاعاتی که ارائه می‌دهد ممکن است به متصدی رسیدگی یا قاضی دادگاه در صدور رأی مناسب کمک کند.

طی مدتی که در بیمارستان هستید، به احتمال زیاد نزد افراد دیگری خواهید بود که آنها هم به دلیل بیماری روانی تحت درمان یا بازداشت هستند. به حریم خصوصی و فضای شخصی آنها احترام بگذارید، به ویژه در اطراف ایستگاه پرستاری، اتاق‌های انزوا، تلفن، تلویزیون، و طی مدتی که مشغول صرف غذا هستند.

ممکن است طی مدتی که در بیمارستان هستید، کارکنان فعالیت‌هایی را برای شما تعیین کنند. گرچه به احتمال زیاد ملزم به شرکت در این گونه فعالیت‌ها نخواهید بود، انجام این کار ممکن است به کارکنان ثابت کند که شما می‌توانید به نحوی ایمن با سایر افراد تعامل داشته باشید. همچنین، این فعالیت‌ها می‌تواند برای خود شما هم مفید باشند، چرا که می‌توانند از استرس شما بکاهند و ذهن شما را از بازداشت منحرف سازند.

ما مایل به شنیدن نظرات شما هستیم! لطفاً فرم نظرسنجی زیر را درباره نشریه‌های ما تکمیل کنید و نظر خود را درباره کیفیت کار ما بگویید!
[\[تکمیل فرم نظرسنجی\]](#)

برای دریافت کمک و مشاوره حقوقی، با شماره 800-776-5746 تماس بگیرید یا یک [فرم درخواست برای کمک](#) را تکمیل کنید. برای همه اهداف دیگر، با شماره 916-504-5800 (ویژه کالیفرنیا شمالی) یا شماره 213-213-8000 (ویژه کالیفرنیا جنوبی) تماس بگیرید.

بودجه *Disability Rights California* از چندین منبع تأمین می‌گردد؛ برای مشاهده فهرست کامل تأمین کنندگان بودجه این اداره، به نشانی [/http://www.disabilityrightsca.org/Documents/ListofGrantsAndContracts.html](http://www.disabilityrightsca.org/Documents/ListofGrantsAndContracts.html) مراجعه فرمایید.